

- הרה"צ ר' שמואל אהרן לידר זצ"ל שמע מהנתיבות שלום זי"ע: "והשיאנו ה' אלוקיננו" – והשיאנו הוא לשון "שיא", ששיא השיאים שלך יהיה "ה' אלוקיננו". (נטעי אש)

"זאג הבוטחים"

- סיפר הרה"צ ר' אשר ארקוביץ זצ"ל: בחג הסוכות בתוך עמק הבכא במחנה העבודה לא הושבתה אצל הרה"ק מוהרשד"י זי"ע שמחת החג. בימים היה עורך הקפות סביב הדרגשים ובלילות שמחת בית השואבה. זכורני שבשנה האחרונה שאלני: אשר, וועלכע מזמור זאגט מען היינט? (=איזה מזמור אומרים היום?), שהיו אומרים במשך ימי הסוכות את ט"ו שיר המעלות בשמחת בית השואבה כל יום מעט, וזכרתי שאומרים שיר המעלות הבוטחים וכו' ואמרתי לו, ואמר לי: אשר, זאג הבוטחים. דיבור זה חזקני אח"כ במשך כל זמן המלחמה. (אשרי האיש)

ושמחת בחגך

- סיפר אחד מאנ"ש ששנה אחת בחוה"מ סוכות היה לו דבר שהטריד אותו מאד, והוא לא הצליח לשמוח בסוכות. נכנס לאדמו"ר זי"ע ושאל מה לעשות שאינו מצליח לשמוח. השיב לו אדמו"ר זי"ע: היה אצלי אחד שאמר לי שכל שנה באדר נגרם לו איזה צער חדש, שמפריע לו לשמוח: פעם הפסיד הרבה כסף ופעם היה צריך לעבור ניתוח באדר... השבתי לו שהשטן נלחם בכל הכח שלא יהיו שמחים, וצריך להלחם בו בכל הכח ולא לוותר, ולהחליט: אני אהיה שמח.

נגד עין הרע

- מרן זי"ע היה אומר כשהיו יורדים גשמים בסוכות, שכמו ששורקים נגד עין הרע כך יורד גשם נגד עין הרע של המלאכים המקנאים בישראל בחג הסוכות. (שלום ומבורך)

אשרי איש שלא ישכחך

- תיאר הרה"ח ר' אשר ארקוביץ זצ"ל, שבהיות הברכה אברהם בברנוביץ, פ"א ציוהו הבית אברהם זי"ע לעמוד על הספסל ולשורר בפני כל הקהל "אשרי איש שלא ישכחך". ניגון זה יש לו הקדמה בתנועה ללא מילים אהה אהה אשרי וכו', ותיכף כאשר שר הברכה"א ההקדמה נתרגש מאד, ולא היה יכול להמשיך. (אשרי האיש)

שכח קצת מעצמך

- בכל שנה היה המנהג שהויז בחורים משנים קדמוניות היו משתתפים בבניית סוכת אדמו"ר זי"ע, והיה אז אדמו"ר זי"ע משפיע הרבה חביבות מצוה על המשתתפים והיתה זו חוויה רוחנית גדולה. שנה אחת החליט אחד המתעסקים בענין שאין לו כח לכך שכל אחד יש לו חזקה על חלק אחד בעשיית הסוכה, והלך בשיתוף עם עוד מישהו ובנה את כל הסוכה. בערב הגיע אחד המשתתפים הקבועים והנה הוא רואה שהסוכה נבנתה בלעדיו. מרן זי"ע, שפגש אותו בסוכה, אמר בשמחה של מצוה: נו, מה אתה אומר על הסוכה? הנ"ל החליט לשתף את מרן זי"ע בהרגשתו ותיאר לו איך בכל שנה החוויה של בניית הסוכה של הרב'ה היא השער והכניסה שלו ליה"ט, והנה השנה הוא רואה שעשו לו תרגיל ולקחו ממנו את זה. מרן זי"ע השיב לו: היה פעם אחד מהצדיקים שעמד לפני פטירתו ובכה, באילו פנים אני עומד להראות למעלה, וכדומה. והגיע שם אחד מהצדיקים לבקרו וניגש ואמר לו: זיך זיך זיך! ונשתתק הצדיק שעמד לפני פטירתו. וההסבר בזה היה שכוונתו היתה לומר: אתה עומד בכזו שעה גבוהה – שעת הפטירה – וגם בשעה זו אתה מתעסק בעצמך איזה פנים יהיה לך? בשעה כזו מתאים יותר שתחשוב על כבוד שמים וכדומה, והצדיק הנפטר הבין את זה ולכן נשתתק. ואז אמר אדמו"ר זי"ע: גם אתה רואה יהודי כ"כ שמח

בסוכתו, אבל אתה עסוק באותה שעה בשאלה האם היה לי חלק בחוויה הזו או לא. שכח קצת מעצמך ושמח עם השני.

הושענא רבא

■ בהושענא רבא תש"ן אדמו"ר זי"ע הרגיש מאד לא טוב, ואף יצא באמצע התפילה מרוב חולשה, והיה נראה אז שלא יערוך את שולחנו כבכל שנה. בסופו של דבר הקב"ה עזר והרבי התחזק מאד, וזכינו לשמוע שמוע"ס על "תשובה מאהבה". לאחר מכן שמעתי שבסעודה בביתו אמר לסובביו שהיצר הרע לא רצה להניח לו להשמיע לציבור כזו שיחה, וברוך ה' שלא עלתה בידו ולבסוף השיחה נאמרה. (ר' שמואל וינברג – נחלתנו)

שמחת תורה

- הרגש הזה שהנני מרגיש בהביטי בפניך ושומע המיית לבך מזכיר אותי תמיד את אותו ליל הקפות בשמיני עצרת. כמדומני שזה היה בשנת פטירתו של אדמו"ר זי"ע בתרצ"ג, שאמר ליד העמוד לפני ההקפות קפיטל י"ג כנהוג. ראיתו בעתים גדולים מאד, אך הציור הזה אין בכוחי למסור, כי מדי זכור אזכרנו חיל ורעדה יאחזני. הוא אמר את ד' הפעמים עד אנה, עד אנה ה' תשכחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי, עד אנה ירום אויבי עלי, הביטה ה' האירה עיני פן אישן המוות, ובכל פעם שאמירת עד אנה יצאה מפי מנהיג הדור על צרות הכלל והפרט היה נדמה לי כאילו מרעיד עליונים ותחתונים תבל ומלואה. (מכתב להולך חשכים נת"ש מכתבים צ"א)
- בשמחת תורה בתקופת הנהגתו של הברכ"א היה הברכ"א מורה אימתי להפסיק את ההקפות. פעם אחת שרו זמן רב מאד ולא הפסיק הבר"א את ההקפה, עד שניגשו אליו ואמרו שכבר מאוחר מאד וצריך להפסיק. ענה הברכ"א ואמר: יהודי שר "אנא עבדא דקודשא בריך הוא", איך אני יכול לומר לו להפסיק לשיר? והמשיכו לשיר הרבה עד שהיה שם "חכם" אחד והחליף את הניגון, ומיד אמר הברכ"א להפסיק. (נר יוסף)
- סיפר הגה"ח ר' בונים ורנר שליט"א שאדמו"ר זי"ע אמר לו, שעל פי המובא בספרי קבלה, היחוד העליון של באו ונשמח אני ואתם קורה בחזרת הש"ץ של

מוסף בשמחת תורה, מ"כתר" עד "המברך את עמו בשלום". וא"כ נמצא שרגעים אלו הם הרגעים שאליהם מובילה כל התקופה הקדושה הזאת.

- הנת"ש זי"ע סיפר שפעם היה ה"ברכת אברהם" זי"ע בברנוביץ בימים הנוראים, וביום שמיני עצרת בתפילת מנחה עמד לידו ושמע איך שאומר את המילים בסיום התפילה של יו"ט "וישמחו בך ישראל מקדשי שמך" פעם אחר פעם, והיה נראה כאילו אינו יכול להפרד מהן. בני חו"ל יש להם עוד יום יו"ט, ואילו הוא שבא מא"י – עוד מעט מסתיים אצלו היו"ט וקשה עליו הפרידה. (נר יוסף)
- שנה אחת בשמחת תורה בעת שנכנס לסעודה בביתו נתרגש מרן זי"ע מאד ואמר: איזה אור הרבש"ע נתן לנו בימים האלה, כ"כ הרבה אור, וביקש מנכדו שידביק ניגון למילים "ויאמר אלוקים יהי אור". (הגה"ח ר' ישראל קופילוביץ)

שובו לכם לאהליכם ובראשיכם אלקיכם

- סיפר חדב"נ הגה"ח ר' ישראל קופילוביץ שמרן זי"ע אמר לו שהיה פעם אחד מהצדיקים שהיו לו חמישה גבאים ולכל גבאי תפקידים מיוחדים, והיה גבאי אחד שכל תפקידו היה להסתובב בציבור אחרי כל יו"ט או עת רצון ולומר: איזה יו"ט מיוחד עבר עלינו, ולחזור ולתאר את הרגעים המיוחדים, כי בלא זה לפעמים אדם לא נותן אל ליבו מה עבר עליו ולמה זכה, ולשמור על כך. מרן זי"ע הוסיף: בסלונים היום אין מי שעושה את זה, אז אני נטלתי על עצמי את התפקיד.
- סיפר הרה"ג ר' מיכל זילבר שליט"א שאדמו"ר זי"ע חיתן את בתו ימים ספורים לפני ר"ה, ומיד אחרי החתונה נכנסו לחגים. כשחזר ר' מיכל מבית הוריו בטבריה לזמן חורף בישיבה אמר לו אדמו"ר זי"ע: עלתה בדעתי מחשבה אחרי החגים, למה כשאב מחתן את בתו וימי השבע ברכות נגמרים הוא אינו מרגיש צער, אלא מסתובב בהרגשה שמחה שהנה זכה ב"ה לחתן את בתו, ואילו כאשר עוברים הימים טובים מרגישים תחושה של צער? וביאר שהטעם בזה הוא שכאשר אדם מחתן יש לו תחושה שיצא עם מה שרצה; הנה ב"ה הוקם כאן בית, אבל מהחגים נראה לו שהוא יוצא בלי כלום. והיה נראה שאדמו"ר זי"ע רוצה לומר שאם יהודי מאמין בכח של היו"ט ובטוח שבודאי היו"ט השפיע עליו – אז הרגשתו דומה לאחר חתונה – הנה הוא יוצא מלא בהשפעות.